

nyat de casa seva per consells d'amics pervertits, busca llibertat, plaers, diners. Personatges una mare cristiana, un pare més donat als negocis que a la família, època l'any 1917.

Fou en un cap-vespre, mentre les campanes alegroies anunciaven la festa de l'endemà, que un jove llogat de mosso en un mas feia via per una carretera fonda i fangosa muntat en un carro molt carregat, anava abstret, pensatiu i en actitud força trista quan tot d'una agafat el peu en una roda és llançat fora del carro i resta estès a la vora de la carretera llençant horribles crits i blasfèmies que són oïdes de la gent del mas que corre al lloc de l'accident. Tot seguit correu... un sacerdot... el metge... un Viàtic a correu... trists comentaris per la vila... poques hores de vida per aquell jove que les aprofita per fer les paus amb Déu i demanar en la buidor perdó a la mare que ni veu ni pot abraçar, morint lluny d'ella i sense el seu conhort.

L'endemà dia de gran festa, és Nadal, en una llar hi manca l'ovella esgarriada presa pel llop en forma de mort i mort tràgica, un pare es desespera perquè no sap qui serà el seu continuador en la vida del negoci en bona hora adelantat, una mare plora amargament el fill ja enterrat perdut per a sempre, la llar resta despullada d'alegria, la joventut comenta el fet amb l'esglai al cor, qui ho havia de dir tan bon company que semblava.

Encara avui els pares resten plorant el seu únic fill, pels masos n'hi han passat molts d'altres de mossos, un d'ells fa lliga amb nosaltres, el seu Nadal és alegre, joguiner, festiu, plé de joventut, tot li somriu. Aquest és el Nadal d'un bon Esplaita, aquest serà sempre el nostre Nadal si orientem la vida vers un ideal noble i creient.

UN DE LA COLLA.

DEL PASSAT

Aventures de "D. Ernesto"

De l'Ernest, d'aquell bordegassot rural, amb la bossa dels llibres penjada a l'espatlla, en bandolera, que tenia l'habilitat de tocar-se amb el dit la nineta de l'ull sense llagrimejar gens